

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

До реєстр. № 3381 від 23.04.2020
Народні депутати України
О. Макаров та інші

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо встановлення відповідальності за невиконання законних вимог депутата місцевої ради»

Законопроектом пропонується доповнити Кодекс України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) новою ст. 188-56, встановивши відповідальність за недодержання встановлених законом строків надання відповіді на депутатське звернення та депутатський запит депутата місцевої ради, надання неправдивої або неповної інформації на такі звернення або запит, надавши право складати протоколи про відповідні порушення апарату відповідної сільської, селищної, міської ради, виконавчому апарату відповідної районної, обласної ради, секретаріату Київської міської ради (зміни до ст. 255 КУпАП), а обов'язок щодо розгляду таких справ покласти на районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди (суддів) (зміни до ст. 221 КУпАП).

В обґрунтування необхідності прийняття законопроекту його автори посилаються на те, що «посадові особи місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування не завжди належним чином реагують на звернення і запити депутатів місцевих рад. Непоодинокими є грубі порушення встановлених законом строків надання відповіді, надання неповної інформації чи навіть відкрите ігнорування звернень і запитів депутатів місцевих рад ... При цьому законодавство не встановлює адміністративної відповідальності за ненадання або несвоєчасне надання відповіді на звернення/запит депутата місцевої ради» (див. пояснювальну записку до проекту).

Проаналізувавши поданий законопроект, Головне науково-експертне управління в цілому не заперечує проти встановлення адміністративної відповідальності за невиконання законних вимог депутатів місцевих рад. Водночас вважаємо за необхідне звернути увагу на таке.

1. Відповідно до ч. 1 ст. 13 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад» (далі – Закон) депутатське звернення – це викладена в письмовій формі вимога депутата місцевої ради з питань, пов'язаних з його депутатською діяльністю, до місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб, а також керівників правоохоронних та контролюючих органів, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, розташованих на території відповідної ради, здійснити певні дії, вжити заходів чи дати офіційне роз'яснення з питань, віднесених до їх компетенції. Законом передбачено інший, ніж притягнення до відповідальності, механізм захисту права депутата місцевої ради на звернення. Так, у ч. 5 ст. 13 Закону встановлено, що у разі, коли депутат місцевої ради *не задоволений результатами розгляду свого звернення* або, якщо місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та їх посадові особи, керівники підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, розташованих на території відповідної ради, *ухиляються від вирішення порушеного у зверненні питання у встановлений строк*, він має право внести депутатський запит відповідно до статті 22 Закону.

Таким чином, у разі встановлення адміністративної відповідальності за порушення права на звернення депутата місцевої ради певних змін потребують також положення ст. 13 Закону, однак пропозиції щодо внесення таких змін у законопроекті відсутні.

2. Викликає сумніви необхідність існування такої форми об'єктивної сторони правопорушення, як *надання неповної відповіді* на звернення або запит депутата місцевої ради. Повнота наданої відповіді є оціночним поняттям, яких бажано уникати під час конструювання норм про адміністративну відповідальність. Адже існування великої кількості оціночних понять, *по-перше*, створює значні корупційні ризики, а, *по-друге*, вимагає наявності достатніх професійних знань у різних сферах суспільного життя в осіб, які будуть надавати оцінку повноті відповіді, що не завжди можливо, особливо у випадках, коли йдеться про невеличкі села, селища тощо.

3. Недостатньо продуманою є, на наш погляд, пропозиція законопроекту щодо надання права складати протоколи у справах про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 188-56 КУпАП, *апарату відповідної сільської, селищної, міської ради, виконавчому апарату відповідної районної, обласної ради, секретаріату Київської міської ради* (зміни до ст. 255 КУпАП). Адже деякі місцеві ради відповідно до чинного законодавства взагалі не мають власного апарату.

Узагальнюючий висновок: за результатами розгляду у першому читанні законопроект може бути прийнятий за основу за умови врахування висловлених зауважень і пропозицій.

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: В. Попович, Т. Ругаєва

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ТИХОНЮК СВІТЛАНА АНДРІЙВНА
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000733B420047F32C01
Дійсний до: 10.11.2020 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 16/3-2020/53272 від 20.05.2020

83819